

ἐξ ὧν τῶν ἐπαρχιῶν συναθροισμένων.

Ἐάν ᾖναι πτωχὸς καὶ δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἐν Πεκίνῳ, οἱ συμπολιταὶ του, οἱ κάτοικοι τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἢ καμινπόμεως πληρύνουσι τὰ ἐξόδα τοῦ δι' ἐκουσίῳν συνεισφορῶν.

Ἡ εἰς τὰ γράμματα ἱκανότης ἐκτιμᾶται πολὺ περισσότερον ἐν Κίνᾳ παρ' εἰς ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου. Ὁ ἐπιτυχὼν εἰς τὰς ἐν Πεκίνῳ τελευταίας ἐξετάσεις ἀποστέλλεται εἰς τὸ μέρος τῆς γεννήσεώς του καὶ περιάγεται ἐν θριάμβῳ καθ' ὅλον τὸν τόπον· οἱ γονεῖς του γίνονται εὐγενεῖς καὶ ὅλοι οἱ συγγενεῖς του ἔντιμοι.

Τὰ ὕψιστα ἀξιώματα τοῦ Κράτους εἶναι ἀνοικτὰ εἰς πάντας, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς πτωχοτάτους.

Τὰ μέρη ὅπου γίνονται αἱ ἐξετάσεις εἶναι πολὺ περίεργα. Μεγάλαι περιοχαὶ γῆς καλύπτονται ὑπὸ ἀπειρῶν μικρῶν κελίων, κατεσκευασμένων ἐκ τοῦ ὧν. Ἐκαστον τῶν κελίων τούτων εἶναι 5 1/2 πόδας ὕψηλόν, 4 ποδ. πλατὺ, καὶ 5 μακρόν. Ἐκαστος τῶν ὑποψηφίων κατακλείεται εἰς ἐν τούτων καὶ δὲν τῷ ἐπιτρέπεται νὰ ἐξέλθῃ ἐκείθεν κατὰ τὰς τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας τῶν ἐξετάσεων· φέρει δὲ μεθ' ἑαυτοῦ τὴν τροφὴν του καὶ ἐξετάζεται αὐστηρῶς πρὶν εἰσελθῇ μήπως φέρῃ ἐπάνω του βιβλίον ἢ χειρόγραφον.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ μανδαρίνον ἐν σκολῇ καθήμενον· τὸ ἐπὶ τοῦ πλοῦτου πτερὸν τοῦ τοῦ δεικνύει τὸν βαθμὸν του, τὸ μπρίκιον περιέχει τὸ τσάι του, τὸ ριπίδιον μεταχειρίζεται διὰ νὰ ἀερίζεται καὶ τὰ ἄνθη πρὸς εὐχαρίστησίν του, ὁ ὅστις αὐτοῦ ἱστάμενος εἶναι ὑπηρέτης. Εἶπε νὰ εἰσά-

γετο καὶ παρ' ἡμῶν ὁ διὰ διαγωνισμοῦ τρόπος τοῦ διορίζειν τοὺς ὑπαλλήλους καὶ μάλιστα τοὺς διδασκάλους καὶ καθηγητάς.

ΔΕΝ ΔΥΝΑΜΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΩΜΑΙ ΠΛΕΟΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ.

Κοράσιόν τι ἐγονάτισε κατὰ τὸ σὺνθεσις ἵνα εὐχαριστήσῃ τὸν Θεὸν διὰ τὰς εὐλογίας τῆς ἡμέρας καὶ ζητήσῃ τὴν σκέπην του κατὰ τὴν νύκτα. Ὅταν δ' ἐφθασεν εἰς τὸ μέρος ὅπου συνειθίζει νὰ λέγῃ, «Εὐλόγησον, Θεέ, τὴν ἀγαπητὴν μου μητέρα καὶ . . . ἡ φωνὴ του διεκόπη. Ὑψωσε τοὺς ὀφθαλμούς του πρὸς τὴν μητέρα του, ἔμπροσθεν τῆς ὁποίας ἦτο γονατισμένος καὶ εἶπε μετὰ συγκινήσεως, «Δὲν ἔμπορῶ, μαμά μου, νὰ προσεύχωμαι πλέον διὰ τὸν πατέρα μου!»

Ἡ μήτηρ περιμένασα ὀλίγας στιγμὰς ἵνα παρέλθῃ ἡ συγκίνησίς της· τὴν παρεκίνησε νὰ ἐξακολούθησῃ τὴν προσευχὴν της. Οἱ γλυκεῖς ὀφθαλμοὶ της ἀπῆντησαν πάλιν τοὺς ἰδικούς της καὶ μετ' ἐρέμουσαν φωνὴν «ὦ μητερ,—εἶπε,—δὲν δύναμαι νὰ τὸν ἀφήσω. Ἔξω ἀπὸ τὴν προσευχὴν μου.» Ὅτ' εἶπω, «Εὐχαριστῶ σοί, Θεέ μου, διτι εἶχόν ποτε πατέρα.» Ἐκτοτε δὲ ἐξηκολούθησε νὰ τὸν συμπεριλαμβάνῃ τοιαυτοτρόπως εἰς τὰς προσευχάς της.

Τὸ περιστατικὸν τοῦτο μᾶς ἐνθυμίζει ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἶδους. Παιδίον τετραετές, τοῦ ὁποίου ἡ ἀγαπητὴ μήτηρ ἀφηρπάγη ἀπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, γονατίσαν τὴν ἐπομένην τῆς ἐνταφιάσεώς της ἡμέραν ἔμπροσθεν τῶν γονάτων τοῦ πατρὸς του, ἤρχισε νὰ λέγῃ τὴν σὺνθεσιν τῆς προσευχῆς. Ὅταν δ' ἐφθασεν εἰς τὸ «Θεὲ εὐλόγησον τὸν ἀγαπητὸν πατέρα κλπ. ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τῆς λέξεώς μου— . . καὶ ὕψωσαν τοὺς ὀφθαλμούς εἰς τὸν πατέρα του, ὁ ἡ μαμά μου, παπᾶ,—εἶπεν,—εἶναι εἰς τὴν οὐρανὸν εὐτυχής! καὶ κόψαν πάλιν τὴν κεφαλὴν τε. Βοήθησόν μου, Θεέ, ἐξηκολούθησε νὰ γείνω καλὸν παιδίον, ὥστε ὅταν ἀποθάνω νὰ ὀπάω καὶ ἐγὼ εἰς τὴν οὐρανὸν, ὅπου εἶναι ἡ ἀγαπητὴ μου μήτηρ» καὶ ἔκτοτε ὁσάκις προσεύχεται μετὰ τοῦ πατρὸς του ἐξακολουθεῖ νὰ συμπεριλαμβάνῃ οὕτω πῶς εἰς τὰς προσευχάς του καὶ τὴν μητέρα του.

Πόσον καλὸν καὶ εὐχαρίστον πρᾶγμα διὰ τὰ παιδιά νὰ ἐνθυμῶνται τοιαυτοτρόπως τοὺς εὐσεβεῖς γονεῖς των!

ΚΑΛΟΝ ΚΟΡΑΣΙΟΝ.

Θέλεις μικρὴ μου ἀναγνώστρια νὰ μάθῃς τί εἶναι καλὸν κοράσιον; Ἀκουσον. Εἶναι τὸ ῥόδον τῆς μητρὸς της. Εἶδός ποτε ῥόδον (τριαντάφυλλον) μετὰ τὴν βροχὴν; Εἶναι πολὺ εὐωσμον πρᾶγμα. Ἀλλὰ τὸ εὐωδέστατον ῥόδον ἐν τῷ κόσμῳ δὲν εἶναι οὐδὲ

κατὰ τὸ ἥμισυ τόσοι εὐώδεις, ὅσον ἐν καλὸν κοράσιον, ὅπερ ἀγαπᾷ, ὑπακούει καὶ κάμνει τὴν μητέρα του εὐ-
τυχῇ. Τί εἶναι δὲ κακὸν κοράσιον; ἡ ἄκανθα τῆς
μητρός της. Ποῖον εἶναι ωραιότερον, τὸ ῥόδον ἢ ἡ
ἄκανθα; Βεβαίως τὸ ῥόδον, θὰ εἴπῃς.—Βεβαίαιάτα·
καὶ ἔχεις δίκαιον· ἐνθυμοῦ καὶ σὺ, λοιπὸν, ὅτι πρέπει
νὰ ἦσαι τὸ ῥόδον καὶ οὐχὶ ἡ ἄκανθα τῆς μητρός σου.

ΚΑΛΟΝ ΠΑΙΔΙΟΝ.

Θέλεις καὶ σὺ μικρὲ μου ἀναγνῶστα νὰ μάθῃς τί
εἶναι καλὸν παιδίον; *Ακουσον· εἶναι ὁ μαργαρίτης
καὶ ἡ χαρὰ τοῦ πατρός του. Ναί, τὸ μικρὸν παιδίον,
τὸ ὁποῖον ἀγαπᾷ, ὑπακούει καὶ κάμνει τὸν πατέρα
του εὐτυχῇ, εἶναι ὁ μαργαρίτης καὶ ἡ χαρὰ τοῦ πα-
τρός του. *Ἐνῶ τὸ κακὸν παιδίον εἶναι αἰσχος καὶ
λύπη του.

Λοιπὸν ἀγαπητὰ μου παιδιὰ ἐὰν ἦσθε κοράσια πρέ-
πει νὰ ἦσθε τὰ ῥόδα τῶν μητέρων σας, ἐὰν δὲ παι-
διὰ οἱ μαργαρίται τῶν πατέρων σας. Πᾶσαν ὥραν,
πᾶσαν ἡμέραν, πάντοτε. *Ἐὰν δὲν δύνασθε, ζητήσατε
βοήθειαν ἀπὸ τὸν Χριστὸν καὶ αὐτὸς θὰ σᾶς κάμῃ
ικανὰ καὶ τοιοιυτρόπως καὶ σεῖς θέλετε εἶσθαι εὐ-
τυχῇ καὶ τοὺς γονεῖς σας θὰ κάμῃτε τοιούτους,

ΚΑΛΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ.

Προσπαθεῖτε πᾶσαν ἡμέραν νὰ κάμνετε τοὺλάχισ-
στον μίαν καλὴν πράξιν· εἰς ἐν ἔτος αὐταὶ θὰ ἀνα-
θαίνουσι εἰς 365! Παλαιὸς τις φιλόσοφος ὁσάκις δὲν
εἶχεν εὐκαιρίαν νὰ κάμῃ καλὴν μίαν ἡμέραν ἔ-
λεγεν, ὅτι ἔχασεν αὐτὴν τὴν ἡμέραν. Εἰς τὸν ἄλλον
κόσμον τίποτε δὲν δυνάμεθα νὰ πάρωμεν ἀπὸ τὰ
πράγματα τοῦ κόσμου τούτου. Μόναί αἱ καλαὶ πρά-
ξεις μᾶς παρακολουθοῦν ἐκεῖ.

ΠΩΣ ΝΑ ΥΠΑΚΟΥΗ ΤΙΣ.

Κάμνε, ὅ,τι σοῦ λέγουν ἀμέσως. Ποτὲ μὴ περι-
μενε νὰ σοὶ τὸ εἴπωσι δις—Κάμνε το ἀκριβῶς καὶ
οὐχὶ κατὰ τὸ ἥμισυ ἢ κατὰ τὸ τρίτον. Κάμνε το μὲ
ἡλιρότητα, χωρὶς νὰ σκυθρωπάξῃς καὶ χωρὶς ν' ἀν-
τιλέγῃς. Μόνῃ ἢ μετὰ χαρᾶς ὑπακοὴ ἀρέσκει εἰς τὸν
Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους.

«Πόσον ἀγαπᾷ τὸν Νόμον Σὺ!—ἔλεγεν ὁ Δαβὶδ,—
τὸν μελετῶ ὅλην τὴν ἡμέραν.»

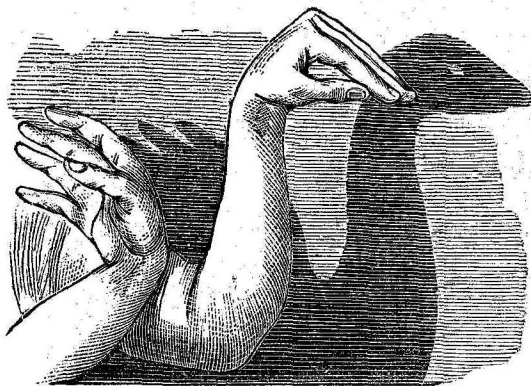
ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1) Ποῖα εἶναι τὰ δνόματα, τὰ ὁποῖα ἀποδίδονται εἰς τὸν
Χριστὸν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἀρχικά
γράμματα ἀποτελοῦν τὸ Ἑλληνικὸν ἀλφάβητον;
- 2) Μὲ τί παρομοιάζεται ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία;

3) Ἡ εἰδωλολατρεία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ μὲ τί παρομοιά-
ζεται ἐν τῇ Γραφῇ;

ΒΡΑΒΕΙΑ διὰ τοὺς λύσαντας τὰς Ἱερογραφικὰς ἐρωτήσεις.

- 1ον Ταμείον τῆς Ν. Διαθήκης· δταν ἐνθυμῇται τις μίαν
λέξιν τοῦτο τοῦ διδῆναι τὸ κεφάλαιον καὶ τὸν στίχον.
- 2ον Ἑρὰ Γράμματα χρυσοδεμένα μὲ παραπομπάς
- 3ον „ „ ἀπλοδεμένα μὲ „
- 4ον Ἑρὰ Βιβλία ἀνευ παραπομπῶν
- 5ον Νέα Διαθήκη, παράφρασις Βάμβα χρυσοδεμένη μὲ χέρι
καὶ παραπομπάς
- 6ον Ν. Δ. χρυσοδεμένη μὲ παραπομπάς
- 7ον Ν. Δ. ἀπλοδεμένη μὲ παραπομπάς
- 8ον Ν. Δ. χρυσοδεμένη μὲ χέρι τῆς τσέπης.
- 9ον Ν. Δ. χρυσοδεμένη τῆς τσέπης.
- 10ον Παλαιὰ Διαθήκη.

Σχήματα διὰ τῆς σιᾶς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

*Ὅσοι μᾶς πέμπουν ἄρθρα διὰ τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παί-
δων καὶ δὲν τὰ βλέπουσι δημοσιευόμενα πρέπει νὰ ἐννοῶσιν,
ὅτι δὲν ἐνεκρίθησαν. Οἱ τοιοῦτοι ἀν' ἑλθῶσι νὰ τὰ λάβωσι
ὅπως πρέπει νὰ πέμπωσι καὶ τὰ ταχυδρομικά.

— *Ὁ Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς, Ἐφημερίς οἰκογενειακῆ ἀπαξ
τῆς ἐβδομάδος ἐκδιδόμενη—συνδρομὴ ἑτησίᾳ δραχ. 6 προ-
πληρωτέα. Εἶναι ἡ μόνη ἐφημερίς δι' οἰκογενείας εἰς τὴν ἐλ-
ληνικὴν γλῶσσαν καὶ περιέχει ὕλην ποικίλην, εὐχάριστον καὶ
διδασκτικὴν δι' ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας.

— Πολλοὶ παραπονοῦνται ὅτι δὲν λαμβάνουν τὰ φύλλον
των τακτικῶς. Λυποῦμεθα διὰ τοῦτο· ἀλλ' ἡμεῖς τὰ πέμπω-
μεν τακτικῶς καὶ χάνονται εἰς τὰ ταχυδρομεῖα.—Ἐν ὅσῳ οἱ
ταχυδρομικοὶ ὑπῆλθον εἶναι καταχρασταί, ὅτε συντά-
κται καὶ οἱ συνδρομηταὶ θὰ ὑποφέρωσιν· ἡμεῖς χάνομεν τοι-
ουτρόπως κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰ 500 φύλλα!

— Λυποῦμεθα, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύωμεν τε-
μάχιᾳ τινα μουσικῆς, ὅς ἐνεστέγημεν· διότι μόνον εἰς ἔχει
τοιαῦτα στοιχεῖα· καὶ ὅσος δὲ ζητεῖ τόσοι ἀκριβῶς, ὥστε οἱ
πόροι τῆς μικρᾶς ἐφημερίδος δὲν ἐπαρκοῦν δι' αὐτὸ—θὰ προ-
σπαθίσωμεν νὰ διορθώσωμεν τὸ πρᾶγμα ἄλλως πως.

— Μὲ λύπην τῆς ἡ Ἐφ. τῶν Παίδων ἀναγγέλλει τὸν θάνατον
ἐνὸς τῶν μικρῶν φίλων καὶ ἀνταπεκριντῶν τῆς, τὸν ἐκ Ναυ-
πλίου Κωνσταντίνον Φαρμάκην· τοιαῦτα τρυφερὰ φυτὰ μετα-
φυτεύονται ἐν τῇ Παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑπὸ τὴν ἀμεσον-
ἐποπτεῖαν του αὐξάνωσιν εἰς αἰῶνον εὐδαιμονίαν. Εἴθε ὁ
Κύριος νὰ παρηγορήσῃ τοὺς τεθλιμμένους γονεῖς του. Ὁ κ.
Φαρμακοπόλος θέλει τοῦ λοιποῦ ἐνεργεῖ ὡς ἀνταπεκριντὴς μᾶς.

* Ὁ Συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.